U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. S.**, proti žalovanému: **Úřad práce České republiky, Krajská pobočka pro hlavní město Prahu, Kontaktní pracoviště v Praze 9,** se sídlem Sokolovská 14/324, Praha 9, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2011, č. j. 1 Ad 77/2010 – 5,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se podáním ze dne 1. 12. 2010 nazvaným „Odvolání a související návrhy“ domáhal formou otevřeného dopisu přezkoumání postupu žalovaného, který oznámením o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 26. 11. 2010, č. j. ABJ-52775/2010-09/04, zahájil z moci úřední správní řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu, neboť žalobce se dne 15. 11. 2010 nedostavil na úřad práce a do 8 kalendářních dnů osobně, ani písemně úřadu práce neoznámil vážný důvod, který mu bránil se dostavit.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 12. 2010, č. j. 1 Ad 77/2010 – 3, žalobce vyzval, aby do čtrnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení písemně doplnil žalobu, tj. aby uvedl: a) které výroky rozhodnutí napadá a z jakých důvodů (skutkových i právních) považuje napadené výroky za nezákonné nebo nicotné, b) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést, c) formuloval návrh výroku rozsudku, jehož se domáhá. Městský soud žalobce poučil, že nebude-li přes tuto výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Usnesením ze dne 8. 2. 2011, č. j. 1 Ad 77/2010 – 5, Městský soud v Praze žalobu odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V odůvodnění konstatoval, že žalobce ve stanovené lhůtě neodstranil vady podání, ačkoliv byl o následcích neodstranění řádně poučen. Městský soud dospěl k závěru, že v daném případě jde o takové vady podání, pro které v řízení nelze pokračovat, a proto je dán důvod odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 s. ř. s. Další důvod pro odmítnutí žaloby spatřoval soud v nesplnění podmínek řízení, neboť oznámení o zahájení správního řízení, které žalobce napadá, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), tedy úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím. Podle městského soudu tak je dán důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

Proti tomuto usnesení žalobce (dále též „stěžovatel") podal kasační stížnost, kterou posléze doplnil podáním ze dne 29. 6. 2011. Vyslovil přesvědčení, že žalobu podal plně v souladu s právním řádem, takže usnesení o odmítnutí žaloby je neúčinné. Poukazoval na svůj zhoršený zdravotní stav (výhřez ploténky), který je důvodem nedodržení lhůty k podání kasační stížnosti; žádal, aby z tohoto důvodu bylo pozdní podání kasační stížnosti omluveno.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že zahájil správní řízení ve věci vyřazení stěžovatele z evidence uchazečů o zaměstnání pod č. j. ABJ-52775/2010-09/04. Výsledkem zahájeného správního řízení bylo vydání rozhodnutí pod č. j. ABJ-8808/2010-09/04, kterým byl uchazeč o zaměstnání (stěžovatel) z evidence uchazečů o zaměstnání vyřazen ode dne 15. 11. 2010 pro maření součinnosti s úřadem práce. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání, které Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo a rozhodlo o potvrzení rozhodnutí žalovaného. Dovozoval nedůvodnost podané žaloby.

Usnesením ze dne 6. 4. 2011, č. j. 1 Ad 77/2010 – 18, městský soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť shledal, že stěžovatel kasační stížnost proti shora uvedenému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2011 podal opožděně a jedná se tak o zjevně neúspěšný návrh ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se shoduje se závěrem městského soudu, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Ze spisu Městského soudu v Praze vyplývá, že napadené usnesení tohoto soudu, v němž byl stěžovatel poučen o možnosti podání kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne jeho doručení, bylo stěžovateli doručeno - jak vyplývá ze záznamu na doručence - dne 11. 2. 2011. Kasační stížnost byla podána u soudu osobně dne 1. 3. 2011.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst.

4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci pátek 11. 2. 2011 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 25. 2. 2011. Tento den se totiž svým označením – pátek – shoduje s označením dne, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohla být kasační stížnost podána s účinky zachování lhůty.

Podle otisku prezenčního razítka Městského soudu v Praze a záznamu na kasační stížnosti, byla kasační stížnost tomuto soudu doručena osobně dne 1. 3. 2011 v 14:10 hod. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila v pátek 25. 2. 2011. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 28. 2. 2011. Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností. Přitom nutno zdůraznit, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout, tedy ani z důvodu tvrzeného stěžovatelem.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu